

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัย

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ประกาศใช้บังคับ มีผลให้เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จากเดิมที่เลขนำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับ ทำให้ต้องมีข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัย สำหรับใช้ในการพิจารณาสอบสวนลงโทษข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. ฉบับลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง มาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ก.พ.อ. ฉบับลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ เรื่อง มาตรฐานการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากราชการไปแล้ว และประกาศ ก.พ.อ. ฉบับลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง มาตรฐานการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการตีความและการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้เสนอสภามหาวิทยาลัย
เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด และให้คำวินิจฉัยนั้นถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำ
ผิดวินัย หรือปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนโดยพลัน เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือเป็นกรณีความผิดที่
ปรากฏชัดแจ้งตาม ก.พ.อ. กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๖ กรณีข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ข้าราชการผู้นั้น
จะพ้นจากราชการไปแล้ว โดยมีสาเหตุตาย ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากราชการ

หมวด ๒

คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๗ คณะกรรมการสอบสวน ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน โดยแต่งตั้งจากข้าราชการ
หรือพนักงานก็ได้ และต้องประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย ร่วม
เป็นกรรมการด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน ทั้งนี้ ให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ หรืออาจจะให้มี
ผู้ช่วยเลขานุการด้วยหรือไม่ก็ได้

ประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา เมื่อ
มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งต่ำกว่าหรือ
เทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาก็ไม่ทำให้การแต่งตั้งนั้นเสียไป

ในกรณีมีความจำเป็นอาจแต่งตั้งกรรมการจากข้าราชการหรือพนักงานจากสถาบัน
อุดมศึกษาหรือส่วนราชการอื่นมาร่วมเป็นกรรมการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๘ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องระบุชื่อ ตำแหน่ง และสังกัดของ ผู้ถูกกล่าวหา และเรื่องที่ถูกกล่าวหา

ข้อ ๙ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้อธิการบดีดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน โดยมอบสำเนาคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับคำสั่ง หรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้แจ้ง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของ ผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ เมื่อส่งพ้นเจ็ดวันนับแต่วันส่ง ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ กล่าวหาทั้งหมดให้ประธานกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป และให้ประธานกรรมการลงลายมือ ชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวน หาก ผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่ามิเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้กล่าวหา หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๒) เป็นผู้อยู่ในเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือ ลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี

(๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทน โดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์ของผู้ถูกกล่าวหา

(๗) มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ในกรณีการอ้างเหตุคัดค้าน ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการ คัดค้าน

ข้อ ๑๑ การพิจารณาเรื่องคัดค้านนั้นหากอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้าน มิเหตุผลรับฟังได้ ต้องให้ออกาสกรรมการผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริง

ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่รับฟังได้ให้สั่งยก คำคัดค้านพร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้สั่งการโดยพลันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ คัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้ที่ถูกคัดค้าน การสั่งยกคำคัดค้านให้ถือเป็นที่สุด

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและต้องแสดงเหตุผลด้วย ทั้งนี้ ต้องยื่นคำคัดค้านต่ออธิการบดีเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๒ ในกรณีผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่ออธิการบดีและให้นำข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าอธิการบดีเห็นว่ามิเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

หมวด ๓

การสอบสวน

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๘ แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการเรียกประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป

คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน

การสอบสวนตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติกของผู้ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้ง

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นร่วมทำการสอบสวน การดำเนินการสอบสวนต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคห้า ให้ประธานกรรมการแจ้งเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อ อธิการบดีเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่อนายกสภามหาวิทยาลัย ในกรณีเช่นนี้ให้นายกสภา มหาวิทยาลัยสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นในแต่ละกรณีหากยังมีการดำเนินการตาม ระยะเวลาที่ขอขยายไม่แล้วเสร็จ นายกสภามหาวิทยาลัยอาจพิจารณาอนุญาตขยายระยะเวลาอีกก็ได้

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณี จำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใด คนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง ให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่ามิใช่เหตุผลและความจำเป็น ที่ควรให้ผู้ถูกกล่าวหาพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอ ความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๑๗ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจ นำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนา ถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหาย ถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำ สำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๑๘ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๑๔ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่อง ที่ กล่าวหาให้ทราบให้ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา สิทธิที่จะให้ถ้อยคำด้วย ตนเองหรือทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำ พยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา และสิทธิในการนำทนายความหรือที่ปรึกษากฎหมายของ ผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาฟังการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ห้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณกรณีใด หรือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีอย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำที่รับสารภาพรวมทั้งเหตุผลที่รับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธหรือมิได้ให้ถ้อยคำใดๆ ทั้งสิ้น ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๒๐ ต่อไป

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ หรือไม่มารับทราบการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ทางไปรษณีย์ตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ เป็นสามฉบับเพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือน ปีที่ได้รับทราบอีกหนึ่งฉบับและส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวแม้จะไม่ได้รับแบบ สว. ๒ คืนให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมและพิจารณาพยานหลักฐานเพื่อสรุปว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการตามที่กล่าวหา

ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุรายละเอียดของการกระทำตามที่กล่าวหาตามแบบ สว. ๓ สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ โดยให้คำนึงถึงหลักการคุ้มครองพยาน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้นำความในข้อ ๑๙ มาใช้บังคับ

ข้อ ๒๑ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๐ แล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือพยานหลักฐานภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๐

การนำสืบแก่ข้อกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกมาเป็นพยานก็ได้

ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิยื่นคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม หรือขอให้ถอนคำ หรือนำสืบแก่ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๒ ในระหว่างดำเนินการสอบสวนหากปรากฏว่ามีพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก่เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้น โดยให้นำข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๒๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน มิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ชู้เชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใดๆ

ข้อ ๒๕ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และมีให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวน เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ใช่บุคคลที่อ้างเป็นพยานเข้ามาฟังการสอบสวนได้

ในกรณีที่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใดๆ อันทำให้การสอบสวนไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจให้ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาออกจากที่สอบสวนได้ และให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในแบบ สว. ๔ ด้วย

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายข้อบังคับนี้แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรืออาจให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ และเมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้วให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการที่ร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้บุคคลหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังอธิการบดีโดยเร็ว ถ้าอธิการบดีเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามรายงาน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการหรือพนักงานผู้อื่นให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่า ข้าราชการหรือพนักงานผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังอธิการบดีเพื่อพิจารณาคำเนินการ โดยเร็ว

ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่ากรณีมีมูลความผิดวินัยหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณตามรายงาน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิม หรือคณะใหม่ก็ได้ โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนแยกสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล และบันทึกการอ้างพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ข้อ ๒๙ ในระหว่างการสอบสวนหากผู้ถูกกล่าวหามิได้อยู่ในบังคับบัญชาของอธิการบดี ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ เพื่อทำรายงานการสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออธิการบดี และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ และได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนได้ให้นำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาเสร็จแล้วให้พิจารณาลงมติว่า

(๑) ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลเป็นความผิดให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไปและให้ถือเป็นอันยุติเรื่อง

(๒) ข้อกล่าวหาใดที่มีมูลเป็นความผิดวินัย

๒.๑ กรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้เสนอลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน แล้วแต่กรณี

๒.๒ กรณีความผิดวินัยร้ายแรงให้เสนอลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก แล้วแต่กรณี กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอเหตุอันควรลดหย่อนโทษตามควรแก่กรณีไว้ด้วย

(๓) กรณีการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยร้ายแรง แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน และเห็นว่าหากให้ผู้ถูกกล่าวหารับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๕๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ ให้เสนอให้ออกจากราชการ

ข้อ ๓๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๐ แล้ว ให้ทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๖ ท้ายข้อบังคับนี้เสนอต่ออธิการบดีและให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ ถ้ากรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย และเสนอต่ออธิการบดี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

/s/

(ศาสตราจารย์เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....

ที่/.....(เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

.....

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ตำแหน่ง.....ระดับสังกัด.....มีกรณีถูกกล่าวหา

ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง)

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง
ดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นประธาน

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการ

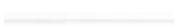
ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยการสอบสวน
พิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และ
การร้องทุกข์ พ.ศ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัยผู้อื่นและคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง

(.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุลตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุลและตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
๓. ในกรณีจำเป็นจะให้มิให้ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๕

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่ เดือน พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ..(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)....ที่/..... เรื่อง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่เดือน พ.ศ. ได้แจ้งและอธิบาย
ข้อกล่าวหาให้(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตาม
เรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใดเมื่อใดอย่างไร

.....
ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้
ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิ์จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิ์ที่จะให้ถ้อยคำ
หรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

๑๓๓

๑๓๓

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและ
ได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่เดือน พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

๑. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
๒. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวน การสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
๓. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าว เป็นความผิดวินัยกรณีใด อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ข้าพเจ้า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ตามข้อ ๒๕ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลง
ลายมือชื่อในบันทึกนี้
๒. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๓ นี้ สอบสวน ๑ ฉบับ
และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
๓. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว. ๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้
ผู้ถูกกล่าวหา ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๓ นี้เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการ
สอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบ
ส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุปี สัญชาติ.....

ศาสนาอาชีพอยู่บ้านเลขที่

..... ตรอก / ซอย ถนน

แขวง / ตำบลเขต / อำเภอ

จังหวัด

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง

(เรื่องที่กล่าวหา)ตามคำสั่ง(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)ที่/.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่เดือน พ.ศ.

และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสำคัญจริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือ
ชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้
บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่ง
การกระทำไว้ด้วย
๒. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่ง
หนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลง
ลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้
ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา / ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า(ชื่อพยาน)..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

ศาสนา อาชีพ(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย) อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน แขวง / ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่ง(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง) ที่/..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ. และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ขู่เชิญให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า คณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ)..... พยาน
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ)..... ได้ให้ถ้อยคำและ
ลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

๑๓๓

๑๓๓

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว. ๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
๒. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
เรียน(ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน)

ตามที่ได้มีคำสั่ง (ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)ที่/.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่เดือนพ.ศ.

เพื่อสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง ในเรื่อง(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง)..... นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่ ..
เดือน พ.ศ. และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการสอบสวนและพิจารณาลงโทษทางวินัย พ.ศ.
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ แล้ว
จึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก..... (มีผู้ร้องเรียนหรือมี
ผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้ด้วย)...

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องดังกล่าวหา
ให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูก
กล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธีใด)

๓. ...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า.....
.....(ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร).....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว
ได้ความว่า (อธิบายว่าได้ความว่าอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวน
พยานใดตาม ๓๓ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๓๔ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือ
พยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย)

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้ง
ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่ เดือน..... พ.ศ.....
โดย(อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา).....

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
หรือขอให้ถอนคำ หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหา แล้ว(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหา
ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา / ให้ถอนคำ / นำสืบแก้ข้อกล่าวหา(รายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถอนคำ หรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการ
ดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการ
สอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความ โดยสรุปว่าอย่างไรหรือไม่ ได้มีการ
นำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตาม
ข้อ ๓๓ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๓๔ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือ
พยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถอนคำรับสารภาพ
ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี)ไว้ด้วย.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า(สรุป
ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัย
เหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใดตาม
มาตราใด และควรได้รับ โทษสถานใด หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการ
ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๕๙ (๕) หรือไม่ อย่างไร)

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๐ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก